

Ведення господарської діяльності в зоні АТО: проблемно-правові аспекти

Воробей В.М., студент навчально-наукового інституту права та психології НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент
Нескороджена Л.Л.

Ведення господарської діяльності на території антитерористичної операції (далі – АТО) регулюється Законами України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 року (дає визначення окупованої території); «Про захист від недобросовісної конкуренції»; «Про ліцензування певних видів господарської діяльності»; «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців»; та ін.

Проаналізувавши нормативно-правові акти, що регулюють господарську діяльність в зоні антитерористичної операції необхідно виділити такі недоліки: недостатньо розкрито поняття «тимчасово окупована територія»; невизначеність «території зони АТО»(де-юре, не існує переліку населених пунктів на території яких здійснювалася антитерористична операція, а де-факто – такий перелік існує, адже, Кабінет Міністрів України, згідно чинного законодавства, не має повноважень зупиняти дію розпорядженням від 30 жовтня 2014 року № 1053-р.) та відсутність законодавчого досконалого врегулювання питання особливого режиму оподаткування підприємців з податковою адресою в зоні антитерористичної операції.

Законом України «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції» врегульовані питання проведення перевірок органами і посадовими особами, уповноваженими законами здійснювати державний нагляд (контроль) у сфері господарської діяльності; особливості державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців; дії ліцензії та документів дозвільного характеру; підтвердження обставин непереборної сили; мораторій на нарахування пені та штрафів на основну суму заборгованості за кредитними зобов'язаннями.

Що ж стосується форс-мажору то, спрощена процедура підтвердження форс-мажорних обставин підприємцям із зони АТО поширюється лише на підтвердження форс-мажорних обставин, які впливають на податкові відносини. Практична цінність спрощеної процедури полягає у тому, що за наявності сертифікату про форс-

мажорні обставини, платник податків має підстави скористатися правом на:

- розстрочку та відстрочку податкових зобов'язань або боргу;
- списання безнадійного податкового боргу;
- продовження граничних термінів для подання податкової декларації та інших документів.

Але, кому будуть розстрочувати (відстрочувати), продовжувати граничні терміни для подання податкової декларації, а кому списувати? Яким вимогам повинен відповідати суб'єкт господарювання? На ці питання відповідь законодавець не дає.

Отже, вважаємо, що на сьогодні існує досить велика кількість нормативних актів, які регулюють питання ведення господарської діяльності в зоні АТО. Але проблема в тому, що відсутня його систематизація (що породжує певні прогалини, неточності) та механізм впровадження (що правозастосовні органи ставить у невизначеність та викликає неоднозначність застосування).

Наслідки ліквідації господарських судів в Україні

Давидюк Х.В., студент навчально-наукового інституту права та психології НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент
Нескороджена Л.Л.

У жовтні минулого року, Уряд України ініціював проведення судової реформи, однією з основних новел якої повинно бути спрощення судової системи України, ліквідація спеціалізованих судів, перш за все господарських, а також ліквідація вищих спеціалізованих судів з наступною передачею усіх повноважень касаційним інстанціям Верховному суду України.

Основою реформи судочинства Урядом проголошено спрощення та доступність правосуддя для громадян, але ліквідацією господарських судів ці завдання не будуть вирішені, оскільки:

- господарське судочинство і на цей час є більш спрощеним у порівнянні із цивільним та адміністративним судочинством, завдяки чому в господарських судах вирішення господарських спорів відбувається у найкоротші строки. Передача ж справ до підвідомчості загальних судів лише ускладнить їх розгляд;

- підвищення доступності правосуддя для громадян не пов'язане із ліквідацією господарських судів, оскільки господарське судочинство розраховане не на пересічних громадян, а на участь у ньому професійних учасників. Намагання пересічного громадянина захищати свої права в складних економічних справах без професійного представника є приреченою на невдачу справою по суті» [1].